

3º *Ex jure canonico*, Decret. 3 part., distinct. 4, can. 23 et 24, in quibus approbatur Baptisma a pagano collatum.

4º *Ex fide et praxi Ecclesiae tum Latinæ, tum Græcæ*. Ergo.

Hinc 1º curare debent parochi, quantum moraliter possunt, ut fideles, præsertim conjugati, et maxime chirurgi ac obstetrices, rectum baptizandi modum sciant, et in vera necessitate adhibere non negligant. Eis simul inhibeant ne extra necessitatem baptizent: Baptismus tamen absque necessitate sic collatus validus esset; ut patet; sed contra reverentiam sacramento debitam graviter peccaretur.

2º In necessitate autem aliquis inter personas occurrentes servandus est ordo, ut omnes sentiunt theologi et monet *Rituale Romanum* sequentibus verbis: « Si adsit » sacerdos, diacono præferatur, diaconus subdiacono, » clericus laico, et vir feminæ, nisi pudoris gratia deceat » feminam potius quam virum baptizare infantem non » omnino editum, vel nisi melius femina sciret formam » et modum baptizandi. »

Propter eamdem rationem, fidelis præferendus esset infideli, et catholicus hæretico, schismatico, apostatae, etc.

Pater et mater propriam prolem baptizare non debent, nisi in necessitate, et deficiente alia persona ad baptizandum idonea, prout dicimus in Supplemento ad Tractatum de Matrimonio.

CAPUT QUINTUM.

DE BAPTISMI EFFECTIBUS.

Pelagiani, peccati originalis existentiam negantes, regenerationem hominis per Baptismum negare debuerunt. Lutherani et Calvinistæ, principiis suis circa justi-

tiam imputativam inhærentes, docent peccata per Baptismum non tolli, sed justitia Christi per fidem apprehensa cooperiri, ac proinde non imputari. Juxta vero catholicorum doctrinam, Baptismus tres simul ex opere operato producit effectus, nimurum 1º peccatorum remissionem per gratiæ sanctificantis infusionem, 2º pœnæ peccatis in altera vita debitæ deletionem, et 3º characteris impressionem, vi cuius sacramentum iterari non potest.

PROPOSITIO PRIMA.

Baptismus omnia peccata ante ipsum commissa per gratiæ sanctificantis infusionem remittit.

Hæc propositio est de fide, et probatur Scriptura sacra ac traditione.

1º *Est de fide*: patet 1º ex dictis in *Tractatu de Sacramentis in genere*; 2º ex Decreto ad Armenos, in quo hæc habentur: « Hujus sacramenti (Baptismi) effectus est remissio omnis culpæ originalis et actualis; » 3º ex conc. Trid., sess. 5, can. 5: « Si quis per Jesu Christi Domini nostri gratiam quæ in Baptismate confertur, reatum originalis peccati remitti negat; aut etiam asserit non tolli totum id quod veram et propriam peccati rationem habet, sed illud dicit tantum radi aut non imputari; anathema sit. » Ergo 1º.

2º *Prob. Scriptura*. I Cor. vi, 11: *Hæc quidem fuistis, sed abluti estis, sed sanctificati estis, sed justificati estis in nomine Domini nostri Jesu Christi, et in Spiritu Dei nostri*. Tit. iii, 5: *Salvos nos fecit per lavacrum regenerationis et renovationis Spiritus sancti, quem effudit in nos abunde per Jesum Christum Salvatorem nostrum, ut justificati gratia ipsius, hæredes simus secundum spem vitæ æternæ*. Alios non minus claros omittimus textus: numquid regenerationis spiritualis, gratiæ sanctificantis infusio et omnis peccati emundatio clarius exprimi poterant? Ergo 2º.

3º *Prob. traditione*. Patres enim, et in primis S. Aug.

in innumeris locis, dicunt Baptismum omnia peccata abluere, delere, tollere : sic in omnibus ecclesiis Græcis et Latinis docetur ac creditur : ergo 3°, etc. Ergo.

Inde colligendum est per Baptismum conferri, simul cum gratia sanctificante, virtutes quæ eam necessario comitantur, ut fidem habitualem, spem, charitatem, gratiam sacramentalem, jus ad alia sacramenta, etc. Per hoc sacramentum homines fiunt membra Christi, filii Dei, hæredes regni cœlestis, etc.

PROPOSITIO SECUNDA.

Omnis pœna peccatis ante Baptismum commissis coram Deo pro altera vita debita simul cum peccatis tollitur.

1° *Propositio ista est de fide* : sic enim traditur in Decreto ad Armenos : « Hujus sacramenti effectus est remissio omnis culpæ... omnis quoque pœnæ quæ pro ipsa culpa debetur : propterea baptizatis nulla pro peccatis præteritis injungenda est satisfactio ; sed morientes antequam culpam aliquam committant, statim ad regnum cœlorum et Dei visionem perveniunt. » Et conc. Trid., sess. 5. can. 5. addit : « In renatis nihil odit Deus, quia nihil est damnationis iis qui vere consepulti sunt cum Christo per Baptisma in mortem... ita ut nihil prorsus eos ab ingressu cœli remoretur. » Ergo 1°.

2° *Prob. ex sanctis Patribus.* S. Aug. de peccatorum Meritis et Remissione, l. 1, cap. 28, n. 46 : « Si continuo consequatur ab hac vita emigratio, non erit omnino quod obnoxium hominem teneat, solutis omnibus quæ tenebant. » S. Hier., Epist. 82 : « Post indulgentiam (Baptismi), judicis non est metuenda severitas. » Ergo.

3° *Prob. ratione.* Nulla unquam imposta est satisfactio adultis pro peccatis ante Baptismum commissis, et plures olim reprehensi sunt a Patribus, quia Baptismum suscipere differebant usque ad mortis periculum, ut statim ingrederentur cœlum : ergo omnibus persuasum

semper fuit nullam post Baptismum remanere pœnam in altera vita luendam. Ergo.

Notandum 1° pœnas tamen in primis temporibus ac peccatorum confessionem impositas fuisse catechumenis, ut, inter alios, testatur Tertull. de Bapt., cap. 20, dicens : « Ingressuros Baptismum orationibus crebris, jeniiis et geniculationibus, et pervigiliis orare oportet et cum confessione omnium retro delictorum. » Hæc autem præscripta erant tanquam præparations et indicia sinceræ conversionis, nihil vero simile post Baptismum imponebatur ad expiationem peccatorum antea commissorum.

Notandum 2° pœnas peccati in præsenti vita luendas, ut concupiscentiam, miserias et mortem, per Baptismum non auferri, et quidem sapienter, juxta S. Aug., de peccat. Meritis et Remiss., cap. 2, n. 50, quia homines proverarent ad Christum, non ex amore et ob vitam futuram, sed *propter removendam mortis molestiam*.

PROPOSITIO TERTIA.

Per Baptismum character indelebilis imprimitur in anima.

1° Hæc propositio est de fide, *ut ostendimus in præcedenti Tractatu*, p. 429.

2° *Prob. traditione.* S. Cyrillus Hierosol. in Præfatione ad Catech., n. 16 et 17 : « Baptisma est captivitatis liberatio, peccatorum remissio, mors peccati, animæ regeneratio... signaculum sanctum et indeleibile. » S. Aug. Epist. contra Parm., cap. 13, n. 29, characterem Baptismi cum charactere imperatoris in milite comparat, et ait : « An forte minus hærent sacramenta christiana quam corporalis hæc nota, cum videamus nec apostatas carere Baptismate, quibus utique per pœnitentiam redeuntibus non restituitur, et ideo amitti non posse judicatur? » Multis aliis testimoniis invicte probari potest semper creditum fuisse Baptismum imprimerem in anima characterem indelebilem, et semel

valide administratum, nunquam iterari posse. Ergo. Unde Ecclesia, propter honorem huic sacramento debitum, statuit, 1 part. Decret., dist. 50, can. 55, omnes rebaptizantes fieri irregulares, et *nunquam permittendum ut ad clericatus gradum promoveantur.*

Post ea quæ diximus de effectibus Baptismi, opportunitum videtur quædam subjungere de effectibus circumcisionis et Baptismi Joannis.

Quæritur 1º quis fuerit effectus circumcisionis.

R. Plurimi Patres et scholastici arbitrati sunt eam in remedium peccati originalis institutam fuisse. Verum alii communius et probabilius docent eam fuisse dunataxat signum externum foederis inter Deum et ipsius populum, idque multis astruere conantur rationibus, quarum præcipuae sunt :

1º Gen. xvii, 10 et 11 : *Hoc est pactum meum quod observabitis inter me et vos, et semen tuum post te : circumcidetur ex vobis omne masculinum, et circumcidetis carnem preputii vestri, ut sit in signum fœderis inter me et vos. Infans octo dierum circumcidetur in vobis, omne masculinum....* Unde sic : Nulla fit mentio remissionis peccati originalis : attamen incredibile est in ipsamet circumcisionis institutione præcipuum ejus effectum taceri.

2º B. Paulus, Rom. iii, 1, quærerit : *Quid ergo amplius Judæo est? aut quæ utilitas circumcisionis?* Respondet : *Multum per omnem modum. Primum quidem quia credita sunt illis eloquia Dei.* De remissione peccati originalis nihil omnino dicit.

3º Ante circumcisionis institutionem aliud existere debebat remedium contra peccatum originale, siquidem docetur illud semper potuisse remitti : remedium istud perseverare debuit pro feminis, quibus circumcision non applicabatur, et pro infantibus masculis ante octavum diem decedentibus. Admitti igitur non potest exceptio pro masculis circumcisioni subjectis, nisi exprimatur in Scriptura vel in traditione : atqui talis circumcisionis effectus clare non exprimitur neque in Scriptura, neque in traditione. *Non in Scriptura,* cum nullus exhibeatur

textus qui aliud quam præceptum positivum significet. *Non in traditione,* siquidem Patres et doctores valde sunt divisi, ut videtur est apud auctores de hac quæstione fusius disserentes, ut *Drouin, Billuart, Cont. Tournely,* et apud Estium in Epist. ad Rom. iv, 11. Ergo.

Quæritur 2º quis fuerit effectus Baptismi Joannis.

R. Lutherani et Calvinistæ dicunt illum ejusdem efficaciam fuisse ac Baptismum Christi ; quia, juxta ipsos, uterque per fidem tantum operatur. Sed de fide est ingenitum inter utrumque existisse differentiam. « Si quis » dixerit, » inquit conc. Trid., sess. 7, de Bapt., can. 1, » Baptismum Joannis habuisse eamdem vim cum Baptismo Christi; anathema sit. » Idem patet ex pluribus textibus Scripturæ et Patrum testimoniis, in quibus clare ostenditur Baptismum Joannis fuisse ad penitentiam et ex opere operantis effectum produxisse, Baptismum vero Christi gratiam et dona Spiritus sancti ex opere operato dare. Ergo.

CAPUT SEXTUM.

DE SUBJECTO BAPTISMI.

Certum est solum hominem viatorem Baptismum suscipere posse, quoctunque sensu intelligatur textus difficilis B. Pauli, I Cor. xv, 29 : *Alioquin quid facient qui baptizantur pro mortuis, si omnino mortui non resurgent?* Sed homines viatores sunt parvuli vel adulti : de his et illis separatim dicemus.

ARTICULUS PRIMUS.

DE BAPTISMO PARVULORUM.

In diversis circumstantiis ex quibus variæ nascuntur quæstiones, spectari possunt infantes : itaque agemus